

Královna poolu

Poutníci

Den pomalu končí, jeho světlo z města mizí,
reklamní neony do barů z ulic zvou.
Kožená sukně s bundou nejsou jí cizí,
vyráží do herny skrytá čerstvou tmou.

Přichází v devět večer, každý ji tu zná,
kdo přišel do herny sem za nádraží.
Vytáhne svoje tágo i vlastní křidu má
a čeká na hráče s největší kuráží.

R: Čtrnáct kulí, k tomu jedna černá s bílou,
nad barem svítí "Starobrno přítel váš",
kde jinde potkáš se s kulečnickovou vílou,
co prošla všechny herny města křížem kráž.

Starosti světa zmizí, jen si stoupne za stůl
a třeskot kulí, to je povel - děvče, hrej!
Říká se o ní, že nedělá nic napůl,
můžeš si na ni vsadit, prachy v klidu dej.

Líně se protáhne jak kočka a jde hrát,
jak hvězda na plátně u stolu zazáří,
svou vůli po vítězství umí do hry dát,
je to malý zázrak, co všechny poráží.

R:

I v herně plné kouře poznáš její vůni,
bývá vzrušující, jak v létě bývá pláž,
v očích se ji utopíš jak v hluboký tůni,
rychle s tebou skončí i když něco znáš.

Velký jméno získáš, když se odvážíš,
přijít ještě jednou o svou čest se prát.
Trenéra však hledej, ať všechny porážíš,
ať královny poolu nemusíš se bát,
ať královně poolu nemusíš se vzdát.